Motion

1980/81:1347

av Ivan Svanström
om underhållet av vissa enskilda vägar

Överförandet av allmänna vägar till enskilt underhåll är inte försvarligt. Enskild väghållning borde i stället begränsas och alla viktiga enskilda vägar övertas av det allmänna.

I orter som är attraktiva för friluftslivet har trafiken sommartid en betydande omfattning även på de mindre vägar som tid efter annan föreslås beträffande indragning av allmänt underhåll. Då möjligheterna till nya eller ökade statsbidrag ofta är små, kommer en orimligt hård börda att falla på de enskilda väghållarna. För trafikanterna kan det också innebära att vägarnas farbarhet minskar. Det måste vara ett allmänt intresse att så icke sker.

I Tjustbygdens skärgård hoppas man nu att strax få till stånd den länge efterlängtade bron över Bjursunds ström i Loftahammar. Förhoppningsvis ökar den därvid förbättrade framkomligheten trycket på de mindre vägarna längre ut i skärgården, och bygdevägarna där bör också förstärkas.

Ett uttalande från riksdagen, att indragning av allmänt underhåll till lokalvägar icke får ske utom i rena undantagsfall samt vid nybyggnader av sträckor och under inga omständigheter i skärgårds- och turistbygder, bör därför göras.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beträffande bygdevägar som sin mening ger regeringen till känna

1. att bygdevägar endast i undantagsfall får avföras ur allmänt underhåll och framför allt inte i bygder med betydande friluftsliv,
2. att alla viktiga enskilda vägar överförs till allmänt underhåll.

Stockholm den 27 januari 1981

IVAN SVANSTRÖM (c)